

"...

I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

“ I. OLAY

Bütçe; “devletin ve ona bağlı kamu kuruluşlarının yıllık gelir ve bu gelir ve masrafların uygulamaya konulmasına izin veren bir kanundur.”

Anayasanın 161 inci maddesi uyarınca, yıllık olarak yapılır ve bütçe yasasına bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz. (Any. M. 07.10.1996 tarih ve E.96/23, K.96/36, R.G. 08.06.2002, sa.24779).

Anayasanın 161 inci maddesindeki hükme ve bu konudaki Anayasa Mahkemesinin kararlarına karşın, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'nda bütçe dışındaki konulara ilişkin hükümler de yer almış, ayrıca bazı yasalarda yasa ile yapılması gereken değişiklikler de, Bütçe Kanunu ile yapılmıştır. Bu nedenle 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun kimi hükümleri hakkında Anayasa Mahkemesinde iptal davası açılmasına gerek duyulmuştur.

II. İPTALİ İSTENEN HÜKÜMLER

1) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu Maddesinin (a) Fıkrasının (3) Numaralı Bendi.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu maddesinin (a) fıkrasının (3) numaralı bendi aynen şöyledir:

“3. (2) numaralı bent kapsamındaki kamu kurumlarına ait taşıt sayısını azaltmak ve taşıt bakım-onarımı ile akaryakıt giderlerinde israfa yol açmamak amacıyla gerekli düzenlemeleri yapmaya, önlemleri almaya ve sınırlamalar getirmeye Maliye Bakanının teklifi üzerine Başbakan; kamu görevlilerinden kimlerin resmî taşıtlar yerine ticarî taşıtlardan yararlanacağına ve ticarî taşıtlardan yararlanacaklara yapılacak ödemeler ile bunlara ilişkin esas ve usûlleri belirlemeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

2) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu Maddesinin (b) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu maddesinin (b) fıkrası aynen şöyledir:

“b) Genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri, döner sermayeler, fonlar, genel yönetim kapsamında olmamakla birlikte bu idare bütçelerinden yardım alan kamu idareleri ile kamu iktisadi teşebbüsleri, bağlı ortaklıkları ile müessese ve işletmelerindeki ihtiyaç fazlası eşya ve levazımın tespiti ile bunların kuruluşlar arasında bedelsiz olarak devredilmesine veya tasfiye edilmesine ilişkin esas ve usûller Maliye Bakanlığınca düzenlenir. 3212 sayılı Kanun ile 03.07.2003 tarihli ve 4916 sayılı Kanunun 37 nci maddesi hükümleri saklıdır. Diğer kanunların bu fıkra aykırı hükümleri uygulanmaz.”

3) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 13 üncü Maddesinin (d) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 13 üncü maddesinin (d) fıkrası aynen şöyledir:

- “d) 1. 22.04.1925 tarihli ve 657 sayılı Kanunun ek 2 nci,
2. 28.12.1960 tarihli ve 189 sayılı Kanunun 3 üncü,
3. 13.10.1983 tarihli ve 2918 sayılı Kanunun 131 inci,
4. 30.05.1985 tarihli ve 3212 sayılı Kanunun 4 üncü,
5. 05.06.1986 tarihli ve 3308 sayılı Kanunun 32 nci,
6. 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kanunun 40 ıncı,
7. 14.07.2004 tarihli ve 5217 sayılı Kanunun 25 inci ve 26 nci,

maddelerine dayanılarak tahsil edilen tutarları, kurum bütçelerinde bu Kanunlarda belirtilen amaçlar için tertiplenen ödenekten kullandırmak üzere genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydetmeye ve bütçelenen ödenekten gelir gerçekleşmesine göre ilgili tertiplere aktarma yapmaya, yılı içinde harcanmayan ödenekleri (2005 yılından devredenler de dahil) ertesi yıl bütçesine devren gelir ve ödenek kaydetmeye, bu hükümler çerçevesinde yapılacak işlemlere ilişkin esas ve usûlleri belirlemeye,”

4) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 16 ncı Maddesinin (a) Fıkrasının 1, 2, 3, 5, 6 ve 7 nci Bentleri.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Fonlara ilişkin işlemler” başlıklı 16 ncı Maddesinin (a) fıkrasının 1, 2, 3, 5, 6, 7 ve 8 inci bentleri ile (b) fıkrası aynen şöyledir:

a) Çeşitli mevzuatla kurulmuş fonların her türlü geliri T.C. Merkez Bankası nezdinde Hazine Müsteşarlığı adına açılan müşterek fon hesabına yatırılır. Bu hesaba yatırılan gelirlerden ilgili mevzuatında öngörülen fonlararası pay ve kesintiler T.C. Merkez Bankası tarafından yapılır.

Kapsam dışında bırakılan fonların gelirleri ve harcamaları bütçe ile ilişkilendirilmez. Ancak, bunların müşterek fon hesabında toplanan gelirlerinden Maliye Bakanı ve Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın birlikte teklifi üzerine Başbakanın onayı ile belirlenecek oran ve tutarlarda kesinti yapılarak genel bütçeye gelir kaydedilebilir.

Fon gelirlerinin tahsili, takibi, gelir kaydı, muhasebeleştirilmesi ve denetimine ilişkin süre, esas ve usûller Maliye Bakanlığı ile Hazine Müsteşarlığınca müştereken tespit edilir.

Kanun ve kanun hükmünde kararname ile kurulanlar hariç olmak üzere, hizmet alanı kalmayan fonlar Maliye Bakanı ve Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın müşterek teklifi ve Başbakanın onayı ile tasfiye edilebilir. Bunların tasfiyesine ilişkin her türlü düzenlemeleri yapmaya Maliye Bakanı ile Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yetkilidir.

Maliye Bakanı ile Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın müşterek teklifi ve Başbakanın onayı ile fonların gider hesapları üzerinden aktarma yapılabilir. Aktarılan tutar, kendisine aktarma yapılan fonun gelir hesabı üzerinden müşterek fon hesabına, buradan da tamamı gider hesabına aktarılır.

5) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 23 üncü Maddesinin (a) Fıkrasının 1, 3, 4, 5, 6 ve 7 nci Bentleri ile (b) ve (c) Fıkraları.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Kadroların kullanımına ilişkin hususlar” başlıklı 23 üncü maddesinin 1, 3, 4, 5, 6 ve 7 nci bentleri ile (b) ve (c) fıkraları aynen şöyledir:

“Madde 23.- a) Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile 5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde yer alan idarelerin, açıktan atama izni aranmaksızın boş kadrolarına (işçi kadroları hariç) yapacakları açıktan atama sayıları ile genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinden bu kadrolara yapacakları nakil sayıları toplamı, bu idarelerin 2005 yılında emeklilik, ölüm, istifa ve nakil sonucu ayrılan personel sayısının yüzde seksenini aşamaz. Araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak atama sayısı ise 2005 yılında ayrılan (TUS ve DUS eğitiminden ayrılanlar hariç) araştırma görevlilerinin yüzde 100'ünü aşamaz. Bu sınırlar içinde personel ihtiyacını karşılayamayacak idareler için ilave 21.000 adet açıktan atama izni verilebilir. Kanun, uluslararası anlaşma, Bakanlar Kurulu kararı veya yılı programıyla kurulması veya genişletilmesi öngörülen birimler ile hizmetin gerektirdiği zorunlu haller için ilave personel ihtiyacı duyan kamu idareleri, taleplerini gerekçeleri ile birlikte Şubat ayı sonuna kadar Maliye Bakanlığına bildirirler. Söz konusu ilave sayının kurum ve kuruluşlar itibarıyla dağılımı, gerekli görülmesi halinde bu toplam sayının bir kısmının rezerv tutulması ve kullanımı ile diğer hususlar Devlet Personel Başkanlığının bağlı olduğu Bakan ile Maliye Bakanının müşterek önerisi üzerine Başbakan tarafından belirlenir.

Ancak, birinci fıkra kapsamında 657 sayılı Kanunun 59 uncu ve 92 nci maddeleri uyarınca yapılacak açıktan atamalar için Devlet Personel Başkanlığından izin alınması zorunludur.

5018 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı cetvelde yer alan kurumların ve (II) sayılı cetvelde yer almayan özel bütçeli idarelerin, döner sermayelerin, kefalet sandıklarının serbest memur kadrolarına yapacakları açıktan atama sayıları ile aşağıdaki paragraf kapsamı dışındaki kamu idare ve kurumlarından yapacakları memur nakil (4046 sayılı Kanunun 22 nci maddesi ile 406 sayılı Kanunun ek 29 uncu maddesi uyarınca yapılacak personel nakilleri hariç) sayıları toplamı ile bunların kullanımı ve diğer hususları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idarelere, 5018 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı cetvelde yer alan kurumlara, döner sermayelere ve kefalet sandıklarına tahsis edilmiş bulunan sürekli işçi kadrolarından boş olanların açıktan atama amacıyla kullanılması, Devlet Personel Başkanlığı ile Maliye Bakanlığının iznine tâbidir. Açıktan atama izni, personel ödeneğinin yeterli olması şartıyla verilebilir.

Genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri, yapacakları açıktan veya naklen atamalarda ilgili mevzuat hükümlerine uymanın yanında, mevcut personelinin rasyonel dağılımı yoluyla daha verimli şekilde kullanımını sağlamak ve azami tasarruf anlayışı ile hareket etmek zorundadırlar. Öğretim üyeleri dışındaki öğretim elemanları, Kamu Personeli Seçme Sınavı sonuçlarına göre yapılacak atamalar hariç, göreve başladıkları yükseköğretim kurumunda en az üç yıl çalışmadıkça 657 sayılı Kanuna tâbi kadrolara naklen atanamazlar.

Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idareler, 5018 sayılı Kanuna ekli (III) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kamu idareleri, döner sermayeler ve kefalet sandıkları, yıl içinde gerçekleştirdikleri açıktan ve naklen atamalara ilişkin bilgileri, emeklilik, istifa ve ölüm gibi nedenlerle serbest kadrolarında/pozisyonlarında meydana gelen değişiklikleri ve kadrolarının/pozisyonlarının dolu ve boş durumunu gösterir cetvelleri Mart, Haziran, Eylül ve Aralık aylarının son günü itibarıyla doldurarak ilgili ayları izleyen ayın yirmisine kadar Maliye Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığına gönderirler.

b) Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idareler, 5018 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı cetvelde yer alan kamu idareleri ve döner sermayelerin boş sürekli işçi kadrolarından Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığınca uygun görülenler Başbakanın onayı ile iptal edilir.

c) İçişleri Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığı tarafından müştereken belirlenen norm kadro ilke ve standartlarına uygun olarak norm kadro çalışmalarını sonuçlandırmış il özel idareleri ve bunların kurdukları müessese ve işletmeler ile norm kadro çalışmalarını sonuçlandırmış ve 01.01.2006 tarihi itibarıyla 03.07.2005 tarihli ve 5393 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinde belirtilen oranları aşmamış olan belediyeler ve mahalli idare birlikleri ile bunların kurdukları müessese ve işletmeler, norm kadroya uygun boş memur ve sürekli işçi kadrolarına açıktan atama izni aranmaksızın atama yapabilirler.

Norm kadro çalışmalarını sonuçlandırmış olmakla birlikte 01.01.2006 tarihi itibarıyla 5393 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinde belirtilen oranları aşmış olan belediyeler ve mahalli idare birlikleri ile bunların kurdukları müessese ve işletmelerin boş memur ve sürekli işçi kadrolarına yapılacak atamalar hakkında anılan Kanunun geçici 1 inci maddesi hükümleri uygulanır.

Norm kadro çalışmalarını sonuçlandırmamış il özel idareleri, belediyeler ve mahalli idare birlikleri ile bunların kurdukları müessese ve işletmelerin, kendilerine tahsis edilmiş bulunan serbest memur kadroları ile sürekli işçi kadrolarından 31.12.2005 tarihi itibarıyla boş olanlar ile bu tarihten sonra boşalacak olanları açıktan atama amacıyla kullanabilmeleri İçişleri Bakanlığının iznine tâbidir. Belediyeler ve mahalli idare birlikleri ile bunların kurdukları müessese ve işletmeler adına bu fıkra gereğince İçişleri Bakanlığı tarafından verilecek izinlerde, 5393 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinin sekizinci fıkrasında belirtilen oranların aşılmaması, bu oranların önceden aşılmış olması halinde ise anılan Kanunun geçici 1 inci maddesi hükümlerine uyulması zorunludur.”

6) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 26 ncı Maddesinin (a) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Uluslararası kuruluşlara üyelik” başlıklı 26 ncı maddesinin (a) fıkrası aynen şöyledir:

“Madde 26.- a) Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idarelerin ve mahalli idarelerin uluslararası kuruluşlara üye olabilmesi ve kanun, kararname ve uluslararası anlaşmalar gereği halen üyesi bulunulan uluslararası kuruluşlar dışındaki kuruluşlara katılma paylarını ödeyebilmeleri için, mevzuatın gerektirdiği diğer işlemlerin yanı sıra bağlı veya ilgili bulunulan bakanlığın teklifi ve Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Dışişleri Bakanlığından önceden izin alınması zorunludur. Özel bütçeli idareler ve mahalli idareler için Maliye Bakanlığının görüşü aranmaz.”

7) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 27 nci Maddesi.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Kamu idarelerince işletilen sosyal tesisler” başlıklı 27 nci maddesi aynen şöyledir:

“Madde 27.- Merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince işletilen eğitim ve dinlenme tesisi, misafirhane, kreş, spor tesisi ve benzeri sosyal tesislerin giderleri, münhasıran bu tesislerin işletilmesinden elde edilen gelirlerden karşılanır. Bu yerlerde, merkezi yönetim bütçesi ile döner sermaye ve fonlardan ücret ödenmek üzere 2006 yılında ilk defa istihdam edilecek yeni personel görevlendirilmez.”

8) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 28 inci Maddesi.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Tedavi hizmetlerinin temini” başlıklı 28 inci maddesi aynen şöyledir:

“Madde 28.- Maliye Bakanlığı, 5018 sayılı Kanuna ekli (I), (II) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerinin Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarından temin edeceği tedavi hizmetlerini sağlamak üzere Sağlık Bakanlığı ile doğrudan hizmet alımı sözleşmesi yapmaya yetkilidir.

Sağlık Bakanlığı, sözleşmede belirtilen tutar karşılığında ihtiyaç duyulan her türlü sağlık hizmetini, kendisine bağlı sağlık kurum ve kuruluşları aracılığıyla sunmakla yükümlüdür ve sözleşmede belirtilen tutar dışında başkaca ilave ödeme talebinde bulunamaz.

Bu şekilde sağlanacak tedavi hizmetleri ve ödemelerin yapılmasına ilişkin esas ve usûller, Maliye ve Sağlık bakanlıklarınca müştereken belirlenir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin her türlü bütçe işlemini yapmaya Maliye Bakanı yetkilidir.”

9) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu Maddesi.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Tasınmaz devri” başlığını taşıyan 29 uncu maddesi aynen şöyledir:

“MADDE 29.- Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığının mülkiyetinde bulunan taşınmazlardan Sağlık Bakanlığınca sağlık hizmetlerinde kullanılmak üzere ihtiyaç duyulanlar ile Maliye Bakanlığınca kiralanmış olanlar, bedelleri anılan Başkanlık bütçesine transfer edilmek üzere Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı bütçesine konulan ödenekten mahsup edilerek Hazine adına tescil ve ilgili bakanlıklara tahsis edilir. Bedel tespiti, Maliye Bakanlığı ve Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı temsilcileri ile ilgisine göre Sağlık Bakanlığı temsilcisinden oluşan komisyon tarafından taşınmazların rayiç bedelleri dikkate alınarak yapılır.”

10) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 31 inci Maddesinin (c) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 31 inci maddesinin (c) fıkrası aynen şöyledir:

“c) Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı ve Bağ – Kur Genel Müdürlüğü ile 18.06.1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamında bulunanlar için Sağlık Bakanlığına bağlı tüm sağlık kurum ve kuruluşlarından 31.12.2005 tarihine kadar alınan tedavi hizmetlerinden bedeli ödenmemiş olanların tamamı, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla terkin edilmiştir. Bu konuyla ilgili gerekli düzenleyici işlemleri yapmaya Maliye Bakanı yetkilidir.”

11) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (a) Fıkrasının (6) Numaralı Bendi.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (a) fıkrası (6) numaralı bendi aynen şöyledir:

“6. 10.12.2003 tarihli ve 5018 sayılı Kanun hükümleri, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü il müdürlükleri için,”

12) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (a) Fıkrasının (7) Numaralı Bendi.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (a) fıkrasının (7) numaralı bendi aynen şöyledir:

“7. 19.06.1994 tarihli ve 540 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesinin (12) numaralı fıkrasında yer alan “ve istihdam edileceği alanla ilgili en az üç yıllık iş tecrübesine sahip” ibaresi,”

13) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (b) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (b) fıkrası aynen şöyledir:

“b) 05.05.1983 tarihli ve 2821 sayılı Kanuna göre kurulmuş olan Kamu İşveren Sendikalarına, genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idareler tarafından işveren sıfatıyla ödenecek aidatlar hakkında anılan Kanunun 7 nci maddesinin (11) numaralı bendi ile 23 üncü maddesinin üçüncü fıkrası 2006 yılında uygulanmaz.”

14) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (c) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (c) fıkrası aynen şöyledir:

“c) 05.04.1983 tarihli ve 2813 sayılı Kanuna göre cep telefonu faturalı abonelerinin (ön ödemeli cep telefonu aboneleri hariç olmak üzere) ödemek zorunda oldukları ruhsatname ve yıllık kullanım ücretleri, 2006 yılında işletmecinin sistemine abone olunan ay itibarıyla geriye kalan aylar için yıl sonuna kadar eşit taksitlere bölünerek alınır.”

15) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (f) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (f) fıkrası aynen şöyledir:

“f) 17.09.2004 tarihli ve 5234 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin birinci fıkrasının parantez içi hükmü “ilaç, kan ve kan bileşenleri ile tıbbî sarf malzemesi hasılatının yüzde 5’i” şeklinde uygulanır.”

16) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (j) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (j) fıkrası aynen şöyledir:

“j) 08.06.1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun geçici 171 inci maddesinin ikinci fıkrası “Fazla çalışmanın süresi, ücreti ve fazla çalışmanın yaptırılması ile ilgili diğer hususlar T.C. Emekli Sandığı Yönetim Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığınca tespit edilir.” şeklinde uygulanır.”

17) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (k) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (k) fıkrası aynen şöyledir:

“k) 26.05.2005 tarihli ve 5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanununun 15 inci maddesinin (a) bendi “Birlik üyelerinin, birliğin kuruluş ve faaliyet giderlerine katılma payları (Birliğe dahil il özel idarelerinin katılma payları bütçe gelirlerinin binde 5’ini aşamaz.)” şeklinde uygulanır.”

18) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (m) Fıkrası.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (m) fıkrası aynen şöyledir:

“m) 12.10.2004 tarihinden önce inşaat ruhsatı alınmış ve yapılmış olup, kullanma izni verilmeyen ve alınmayan yapılara; yol, elektrik, su, telefon, kanalizasyon, doğal gaz gibi alt yapı hizmetlerinden birinin veya birkaçının götürüldüğünün belgelenmesi halinde, ilgili yönetmelikler doğrultusunda fenni gereklerin yerine getirilmiş olması ve bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren başvurulması üzerine, kullanma izni alınıncaya kadar geçici olarak su ve/veya elektrik bağlanabilir. Bu kapsamda su ve/veya elektrik bağlanması herhangi bir kazanılmış hak teşkil etmez.”

III. GEREKÇE

1) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu Maddesinin (a) Fıkrasının (3) Numaralı Bendinin Anayasaya Aykırılığı.

5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu maddesinin (a) fıkrasının (3) numaralı bendi ile; (2) numaralı bent kapsamındaki kamu kurumlarına ait taşıt sayısını azaltmak ve taşıt bakım – onarımı ile akaryakıt giderlerinde israfa yol açmamak amacıyla gerekli düzenlemeleri yapmaya, önlemleri almaya ve sınırlamalar getirmeye Maliye Bakanının teklifi üzerine Başbakan; kamu görevlilerinden kimlerin resmî taşıtlar yerine ticarî taşıtlardan yararlanacağına ve ticarî taşıtlardan yararlanacaklara yapılacak ödemeler ile bunlara ilişkin esas ve usûlleri belirlemeye Maliye Bakanı yetkili kılınmıştır.

Bu hükmün birinci cümlesinde Başbakana, ikinci cümlesinde Maliye Bakanına verilen düzenleme yetkileri; düzenlenecek hususlarda yasa ile herhangi bir asli düzenleme yapılmadığı için asli düzenleme yetkisi niteliğini taşımaktadırlar.

Bu nedenle 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu maddesinin (a) fıkrasının (3) numaralı bendi, dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (1) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle yasama yetkisinin devredilmezliği ilkesine aykırı olarak yürütme organına genel, sınırsız, esasları ve çerçevesi belirsiz bir başka deyişle asli bir düzenleme yetkisi verdiğinden Anayasanın 7 nci ve 8 inci maddelerine, bu yetki kökenini Anayasadan almayacağı için Anayasanın 6 ncı maddesine, yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

2) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu Maddesinin (b) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu Maddesinin (b) fıkrası ile; genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri, döner sermayeler, fonlar, genel yönetim kapsamında olmamakla birlikte bu idare bütçelerinden yardım alan kamu idareleri ile kamu iktisadi teşebbüsleri, bağlı ortaklıkları ile müessese ve işletmelerindeki ihtiyaç fazlası eşya ve levazımı tespit etme ve bunların kuruluşlar arasında bedelsiz olarak devredilmesine veya tasfiye edilmesine ilişkin esas ve usûlleri belirleme yetkisi Maliye Bakanlığına verilmiş ve 3212 sayılı Kanun ile 03.07.2003 tarihli ve 4916 sayılı Kanunun 37 nci maddesi hükümleri saklı tutulmuş, diğer kanunların bu fıkra aykırı hükümlerinin uygulanmayacağı hükmüne bağlanmıştır.

Bu düzenleme ile bir yandan bir kısım hususlarla ilgili yeni kurallar konur ve Maliye Bakanlığına esas ve usulleri belirlemek bakımından asli bir düzenleme yetkisi tanınırken, diğer yandan da bir takım yasa hükümlerini “saklı tutmak” suretiyle yürürlüğünün korunduğu; bu

hükümler dışında kalan ve söz konusu fıkra ya aykırı yasa hükümlerinin uygulanmayacağı bildirilerek adeta bu yasa hükümlerinin değiştirildiği görülmektedir. Bu düzenlemeye göre örneğin;

209 sayılı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 21.04.2005 tarih ve 5335 sayılı Kanun ile değişik 3 üncü maddesinde, döner sermayeli işletmelerinin, kullanmadıkları veya ihtiyaç fazlası olan mal ve demirbaşları bedelsiz veya tespit edilecek bedel üzerinden birbirlerine devredebilecekleri, aynı il sınırları içerisindeki döner sermayeli işletmelerin ariyet sözleşmesi ile birbirlerine mal verebilecekleri hükme bağlanmıştır.

Yine, 4645 sayılı Emniyet Genel Müdürlüğüne ait, Araç, Gereç, Mal ve malzemenin Satış, Hibe, Hek ve Hurda Durum ve İşlemleri ile Hizmet Satışına Dair Kanunun 3 üncü maddesinde, bu Kanun kapsamında yer alan silah, mühimmat, makine ve teçhizat ile taşıtların standart dışı durumları ile miadı ve ihtiyaç fazlalığının belirlenmesi için konusunda uzman beşer kişiden müteşkil teknik komisyonlar oluşturulacağı, bu komisyonlara gerektiğinde diğer kurum ve kuruluşlardan da temsilci alınacağı, bu Kanuna göre verilecek hizmet ile elden çıkarılacak mal ve malzemenin değer tespitini yapmak üzere, Emniyet Genel Müdürlüğü personelinden en az üç kişi ile Maliye Bakanlığı temsilcisinden oluşan değer tespit komisyonları oluşturulacağı, bu komisyonlara, mesleki bilgilerinden istifade etmek üzere diğer kurum ve kuruluşlardan temsilci dahil edilebileceği, satılmasına karar verilen hizmetler ile silah, mühimmat, makine, teçhizat ve taşıtların satış işleminin, Emniyet Genel Müdürlüğü personelinden en az üç kişi ile Maliye Bakanlığı temsilcisinden oluşan ihale komisyonlarınca açık teklif usulü ile yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Görüldüğü üzere, yukarıya belirtilen hükümler 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu maddesinin iptali istenen (b) fıkrası ile değiştirilmiştir.

Kimi yasa hükümlerini saklı tutmak, kimi yasa hükümlerini değiştirmek gibi etkisi bütçe yılını aşacak düzenlemeler, hele bunlar bütçe ile ilgili değilse, Bütçe Kanunu ile yapılamaz. Çünkü Anayasanın 161 inci maddesinin son fıkrasında, “Bütçe kanununa, bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz” denilmekte; gerekçesinde de, bütçe kanunlarına bütçe dışı hüküm konulmaması, mevcut kanunların hükümlerini açıkça veya dolaylı değiştiren veya kaldıran hükümler getirilmemesi ilkelerine Anayasal kuvvet ve hüküm tanındığı belirtilmektedir.

Anayasa Mahkemesinin birçok kararında yinelenip vurgulandığı gibi, başlıca ereği, bütçe yasalarını yapısına ve amacına aykırı kurallardan ayıklamak ve bir sıkı düzene bağlayarak yalnızca bütçeye ilişkin bütçeyle ilgili konuları içermesini sağlamak olan Anayasanın 161 inci maddesi, öbür yasa kurallarını değiştiren, onların alanına ve konularına el atan bütçe yasası kurallarına açık ve kesin engeldir. (Anayasa Mahkemesinin 02.07.1991 gün ve E.1991/16, K.1991/19 sayılı Kararı, R.G. 02.07.1991, sa.27).

Bu nedenle, iptali istenen hüküm Anayasanın 161 inci maddesine açıkça aykırıdır.

Öte yandan yine Anayasa Mahkemesinin bir çok kararında belirtildiği üzere (Örneğin, 30.01.1992 gün ve E.1991/8, K.1992/5; 15.02.1995 gün ve E.1994/69, K.1995/8; 13.06.1995 gün ve E.1995/2, K.1995/12 sayılı kararları);

“Anayasanın 87 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkileri belirtilirken bütçe yasa tasarısını görüşmek ve kabul etmek dışında diğer yasaları koymak, değiştirmek ve kaldırmak biçiminde bir ayırım yapılmıştır. Bütçe yasalarını öteki yasalardan ayrı tutan bu Anayasa ilkesi karşısında, herhangi bir yasa ile düzenlenmesi gereken bir konunun bütçe yasası ile düzenlenmesi veya herhangi bir yasada yer alan hükmün bütçe yasaları ile değiştirilmesi ve kaldırılması olanaksızdır.” Bu nedenle de söz konu hüküm, Anayasanın 87 nci maddesine de aykırı düşmektedir.

Diğer yandan söz konusu (b) fıkrasının birinci cümlesinde, Maliye Bakanlığına verilen esas ve usulleri belirleme yetkisi; fıkra ilkeler ve kapsamı gibi asli düzenlemeler yapılmadığı için, bir asli düzenleme yetkisi niteliğini taşımaktadır. Halbuki yürütmenin Anayasada gösterilen ayrık haller dışında asli düzenleme yetkisi yoktur; bu yetki yasamanındır ve devredilemez. Anayasanın 7 nci ve 8 inci maddelerine aykırı olarak asli düzenleme yetkisinin devredilmesi halinde, bu yetki Anayasadan kökenlenmediği için Anayasanın 6 ncı maddesi ile de bağdaşmaz.

Anayasanın herhangi bir hükmüne aykırı düzenlemenin hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkeleri ve dolayısı ile Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddeleri ile çelişeceği de açıktır.

Görüldüğü gibi, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 10 uncu maddesinin (b) fıkrasının, bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; asli düzenleme yetkisini yürütmeye devrettiği için Anayasanın 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddelerine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

3) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 13 üncü Maddesinin (d) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 13 üncü maddesinin (d) fıkrasında; bu maddede yedi bent halinde belirtilen kanun maddelerine dayanılarak tahsil edilen tutarları, kurum bütçelerinde bu Kanunlarda belirtilen amaçlar için tertiplenen ödenekten kullandırmak üzere genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydetmeye ve bütçelenen ödenekten gelir gerçekleşmesine göre ilgili tertiplere aktarma yapmaya, yılı içinde harcanmayan ödenekleri (2005 yılından devredenler de dahil) ertesi yıl bütçesine devren gelir ve ödenek kaydetmeye, bu hükümler çerçevesinde yapılacak işlemlere ilişkin esas ve usûlleri belirlemeye, Maliye Bakanı yetkili kılınmıştır.

Bu hüküm ile Maliye Bakanına verilen düzenleme yetkisi, söz konusu hükümler çerçevesinde yapılacak işlemlere ilişkin esas ve usûller konusunda yasa ile herhangi bir asli düzenleme yapılmadığı için asli düzenleme yetkisi niteliğini taşımaktadırlar.

Bu nedenle 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 13 üncü maddesinin (d) fıkrası, dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (1) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle yasama yetkisinin devredilmezliği ilkesine aykırı olarak yürütme organına genel, sınırsız, esasları ve çerçevesi belirsiz bir düzenleme yetkisi verdiğinden Anayasanın 7 nci ve 8 inci maddelerine; bu yetki kökenini Anayasadan almayacağı için Anayasanın 6 ncı maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

4) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 16 ncı Maddesinin (a) Fıkrasının 1, 3, 5, 6 ve 7 nci Bentlerinin Anayasaya Aykırılığı.

5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 16 ncı maddesinin (a) fıkrasının iptali istenen hükümleri ile, bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeler Bütçe Yasası ile yapılmıştır.

16 ncı Maddesinin (a) fıkrasının birinci bendinde, çeşitli mevzuatla kurulmuş fonların her türlü geliri T.C. Merkez Bankası nezdinde Hazine Müsteşarlığı adına açılan müşterek fon hesabına yatırılması öngörülmüştür. Böyle bir düzenleme ile, diğer yasalarla yapılmış olan düzenlemelerin değiştirilmiş olduğu açıktır. Örneğin,

2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunun 46 – A maddesi ile, tüzel kişiliği haiz “Yatırımcıları Koruma Fonu” kurulmuş olup bu fonun gelirlerinden olan “Aracı kuruluşların yatıracığı yıllık ödentilerin” ilgili yılı izleyen yılın ikinci ayı sonuna kadar, geçici ödentilerin Kurulca belirlenecek sürede Fon hesabına yatırılması zorunlu olduğu ve bu süre içerisinde yatırılmayan ödentilere her ay için bir önceki aya ilişkin Devlet İstatistik Enstitüsü Tüketici Fiyat Endeksindeki artışın üç katını aşmamak kaydıyla Kurulca belirlenecek oranda gecikme faizi uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

İptali istenen hüküm; 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunun belirtilen hükmü değiştirdiğinden Bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine aykırı düştüğünden iptali gerekmektedir.

16 ncı Maddesinin (a) fıkrasının üçüncü bendinde, kapsam dışı bırakılan fonların müşterek fon hesabında toplanan gelirlerine ilişkin düzenleme yapılmıştır. Böyle bir düzenlemede, yukarıda (a) fıkrasının birinci bendi için belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırıdır. Ayrıca bu hükümde, Maliye Bakanının ve Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın müşterek teklifi ve Başbakana bırakılan oran ve tutar tespiti yetkisi asli düzenleme yetkisi niteliği taşımaktadır. Bu yetkinin Başbakana verilmesi Anayasanın 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddelerine aykırı olduğu açıktır.

Yine, 16 ncı Maddesinin (a) fıkrasının beşinci bendinde Maliye Bakanlığı ile Hazine Müsteşarlığına müştereken verilen esas ve usulleri belirleme yetkisi de, söz konusu bentle herhangi bir asli düzenleme yapılmadığından asli düzenleme yetkisi olup, verilmesi Anayasanın 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddelerine aykırıdır. Diğer taraftan bu hüküm, bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapmıştır. Örneğin;

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 03.03.2001 tarih ve 4629 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi ile değişik 108 inci maddesinde aynen şöyle denilmektedir:

“Karayolu Trafik Garanti Sigortası Hesabı” na zamanında ve tam olarak yatırılmayan katılma payları ve gecikme zamları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil olunur. Ayrıca söz konusu yükümlülüğü yerine getirmeyen şirketler hakkında bu Kanunun Ek 3 üncü maddesinin b/7 numaralı alt bendi hükümleri de uygulanır. Söz konusu hüküm ile 2918 sayılı Kanunun açıklanan hükmü değiştirilmektedir. Bu nedenle, 16 ncı Maddesinin (a) fıkrasının beşinci bendi Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olup iptali gerekmektedir.

16 ncı Maddesinin (a) fıkrasının altıncı bendinde; kanun ve kanun hükmünde kararname ile kurulanlar hariç olmak üzere, hizmet alanı kalmayan fonların Maliye Bakanı ve Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın müşterek teklifi ve Başbakanın onayı ile tasfiye edilebileceği, bunların tasfiyesine ilişkin her türlü düzenlemeleri yapmaya Maliye Bakanı ile Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın yetkili olduğu hükme bağlanmıştır. Söz konusu fonların tasfiyesine ilişkin her türlü düzenlemeleri yapma yetkisi ilgili bentte asli düzenleme yapılmadığı için asli düzenleme yetkisi niteliği taşımaktadır. Bu yetkinin Maliye Bakanı ile Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın verilmesinin Anayasanın 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddelerine aykırı olduğu açıktır.

Diğer taraftan söz konusu bentte yapılan düzenleme, Bütçe Yasası ile ilgili olmadığından Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine de aykırı olup, iptali gerekir.

16 ncı Maddesinin (a) fıkrasının yedinci bendinde; Maliye Bakanı ile Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın müşterek teklifi ve Başbakanın onayı ile fonların gider hesapları üzerinden aktarma yapılabileceği, aktarılan tutarın, kendisine aktarma yapılan fonun gelir hesabı üzerinden müşterek fon hesabına, buradan da tamamının gider hesabına aktarılacağı hükme bağlanmıştır.

İptali istenen bu hüküm ile, müşterek fon hesabına aktarma yapılması konusunda bir düzenleme yapılmıştır. Böyle bir düzenlemede, yukarıda (a) fıkrasının birinci bendi için belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırıdır ve iptali gerekir.

5) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 23 üncü Maddesinin (a) Fıkrasının 1, 3, 4, 5, 6 ve 7 nci Bentleri ile (b) ve (c) Fıkralarının Anayasaya Aykırılığı.

45437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 23 üncü maddesinin (a) fıkrasının birinci bendi ile; genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile 5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde yer alan idarelerin, açıktan atama izni aranmaksızın boş kadrolarına (işçi kadroları hariç) yapacakları açıktan atama ve nakillerine ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri 657 sayılı Kanun kapsamındadır. 5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde yer alan bütün yükseköğretim kurumları da 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu kapsamındadır.

2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun “Yönetim Örgütleri” başlıklı 51 inci maddesinin (a) fıkrasında “Yükseköğretim üst kuruluşlarında başkana, Üniversitelerde rektöre bağlı merkez yönetim örgütünün başında bir genel sekreter ve hizmetlerin gerekli kıldığı daire

Esas Sayısı : 2006/22
Karar Sayısı : 2006/40

başkanları, müdürler, danışmanlar, hukuk müşavirleri, uzmanlar ile büro ve iç hizmet görevlerini yapmak üzere, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi memurlar ve diğer görevliler bulunur.” denilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, devlet memurlarının atanmalarına, kurumlar içinde nakillerine ve yer değiştirmelerine ilişkin özel düzenlemeler içermektedir.

İptali istenen hüküm; genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile 5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde yer alan idarelerde (Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri ile özel bütçeli diğer idareler) istihdam edilmiş olan tüm personelin, bu kuruluşlar arasında nakillerine ve açıktan atanmalarına ilişkin gerek 657 sayılı Yasanın yukarıda, gerek diğer mevzuattaki görevli personelin naklen atanmasına ilişkin genel nitelikli hükümlerini 2006 yılı için değiştirmiştir.

Bu tür bir düzenleme, Bütçe Yasası ile ilgisi olmadığından Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırıdır ve iptali gerekir.

Diğer yandan söz konusu (a) fıkrasının birinci bendinin son cümlesinde, ilave personel ihtiyacı taleplerinde belirtilen ilave sayısının kurum ve kuruluşlar itibariyle dağılımı, gerekli görülmesi halinde bu toplam sayının bir kısmının rezerv tutulması ve kullanımı ile diğer hususlarda, Devlet Personel Başkanlığının bağlı olduğu Bakan ile Maliye Bakanının müşterek önerisi üzerine Başbakan'a verilen belirleme yetkisi, söz konusu bentte, yapılacak düzenlemenin ilkeleri belirtilmediği yani asli düzenleme yapılmadığı için asli bir düzenleme yetkisi niteliği taşımaktadır.

Ancak Anayasanın 8 inci maddesi, Anayasada gösterilen ayrık haller dışında yürütmenin asli düzenleme yetkisi olmadığını; 7 nci maddesi de asli düzenleme yetkisinin yasamaya ait olduğunu ve devredilemeyeceğini göstermektedir. Söz konusu cümlede asli düzenleme yetkisinin yürütmeye devredilmesi, belirtilen ilkeler çerçevesinde Anayasanın 7 nci ve 8 inci maddelerine ve devredilen yetki Anayasadan kökenlenmediği için 6 ncı maddesine aykırı olup, iptali gerekir.

5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 23 üncü maddesinin (a) fıkrasının üçüncü bendinde, birinci fıkra kapsamında 657 sayılı Kanunun 59 uncu ve 92 nci maddeleri uyarınca yapılacak açıktan atamalar için, Devlet Personel Başkanlığından izin alınması zorunluluğu getirilmiş ve dolayısıyla İptali istenen bu hüküm ile, 657 sayılı Kanunun istisnai memurlar ile memurluktan çekilenlerin yeniden atanmasına ilişkin 59 uncu ve 92 nci maddelerinin hükümleri değiştirilmiştir. Bu tür düzenlemelerin bütçe yasası ile değil, olağan yasalarla yapılması gerekir. Bütçe yasası ile bu tür düzenlemelerin yapılması Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olur. Nitekim Anayasa Mahkemesinin 4833 sayılı 2003 Mali Yılı Bütçe Kanununa ilişkin 22.01.2004 tarih ve E.2003/41, K.2004/4 sayılı kararında,

“Anayasanın 161 inci maddesinin son fıkrası “Bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz” hükmünü içermektedir. “Bütçe ile ilgili hükümler” sözcüklerini malî nitelikte kurallar anlamında değil, olağan yasa konusu olabilecek bir kuralı içermemek koşulu ile bütçenin uygulanmasını kolaylaştırıcı ve açıklayıcı nitelikte hükümler olarak anlamak gerekir. Serbest memur kadrolarına verilecek açıktan atama izinlerinin sınırlandırılmasına yönelik olan ve kadroların serbest bırakılması sürecine ilişkin bir düzenlemeye yer vermeyen 31 inci maddenin (k) fıkrası ile getirilen kuralın, 190 sayılı Kanun Hükmündeki

kararname'nin 7 nci maddesini değiştirici nitelik taşımamakla birlikte bütçeyle ilgili olmaması nedeniyle olağan yasalarla düzenlenmesi gerekirken Bütçe Yasası ile düzenlenmesi Anayasaya aykırılık oluşturur.

Bu nedenlerle kural, Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırıdır. İptali gerekir.”

denilmiştir (R.G. T. 08.12.2004, Sa.25664).

23 üncü maddenin (a) fıkrasının dördüncü bendinde de, belirtilen memur kadrolarına yapılacak açıktan atama sayıları ile memur nakil sayıları toplamını, bunların kullanımı ile diğer hususları belirlemeye Maliye Bakanı yetkili kılınmıştır.

Söz konusu hususlarla ilgili ilkeler, bir başka değişle asli düzenleme söz konusu bentte yapılmadığı için, Maliye Bakanına verilen yetki, asli düzenleme yetkisidir. Halbuki asli düzenleme yetkisi yasamanındır ve Anayasanın 7 nci maddesine göre devredilemez. Devredildiği takdirde bu yetki Anayasanın 6 ncı maddesine de aykırı olur. Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci ve 11 inci maddelerine aykırı bu düzenlemenin iptali gerekir.

23 üncü maddenin (a) fıkrasının beşinci bendinde, boş kadroların açıktan atama amacıyla kullanılması, Devlet Personel Başkanlığı ile Maliye Bakanlığının iznine tabi kılınmıştır ve açıktan atama izninin personel ödeneğinin yeterli olması şartıyla verilebileceği belirtilmiştir. Bu düzenleme de, atama konusunda ilgili kanunları değiştirici etki yapmakta; olağan yasa ile düzenlenebilecek bir hususu yasa ile kurala bağlamaktadır.

Bu gibi hususların bütçe yasası ile değil, olağan yasalarla düzenlenmesi gerekirken, 2006 bütçesi ile düzenlenmesi, Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırılık oluşturmakta ve iptali gerekmektedir.

23 üncü maddenin (a) fıkrasının altıncı bendinde naklen atama konusunda, halen bütçe dışındaki olağan yasalarla yapılmış olan düzenlemeleri bütçe ile değiştirmektedir ve bu nedenle Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırılık oluşturmaktadır. Söz konusu hükmün iptali gerekmektedir.

23 üncü maddenin (a) fıkrasının yedinci bendinde, açıktan ve naklen yapılan atamalar; emeklilik, istifa ve ölüm gibi nedenlerle serbest kadrolarında / pozisyonlarında meydana gelen değişiklikleri ve kadrolarının/pozisyonlarının dolu ve boş durumunu gösterir cetvellerin Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığına gönderilmesine ilişkin bütçe yılı ile dahi sınırlı olmayan dolayısıyla kalıcı düzenlemeler yapılmaktadır. Bu tür düzenlemelerin Anayasanın 161 inci maddesi uyarınca olağan yasalar yoluyla yapılması gerekmektedir. Söz konusu düzenlemenin bütçe kanunu ile yapılmış olması ise Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırılık oluşturmaktadır.

23 üncü maddenin (b) ve (c) fıkralarında yer alan düzenlemeler de Bütçe yılı ile sınırlı olmayan, sürekli nitelikte ve dolayısıyla olağan kanunlarla yapılması gereken düzenlemeler olup bunların bütçe kanunu ile yapılmış olması Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırılık oluşturmaktadır.

Görüldüğü gibi, 23 üncü maddenin (a) fıkrasının 1, 3, 4, 5, 6 ve 7 nci bentleri ile (b) ve (c) fıkralarının, dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (3) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

6) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 26 ncı Maddesinin (a) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Uluslararası kuruluşlara üyelik” başlıklı 26 ncı maddesinin iptali istenen (a) fıkrasında; genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idarelerin ve mahalli idarelerin uluslararası kuruluşlara üye olabilmesi ve kanun, kararname ve uluslararası anlaşmalar gereği halen üyesi bulunan uluslararası kuruluşlar dışındaki kuruluşlara katılma paylarını ödeyebilmeleri için, mevzuatın gerektirdiği diğer işlemlerin yanı sıra bağlı veya ilgili bulunan bakanlığın teklifi ve Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Dışişleri Bakanlığından önceden izin alınması zorunluluğu getirilmekte ve özel bütçeli idareler ve mahalli idareler için Maliye Bakanlığının görüşü aranmayacağı öngörülmektedir.

Görüldüğü üzere bu hüküm ile; hüküm kapsamındaki idarelerin, uluslararası kuruluşlara üye olabilmesi ve halen üyesi bulunan uluslararası kuruluşlar dışındaki kuruluşlara katılma paylarını ödeyebilmeleri için mevzuatın gerektirdiği diğer işlemlerden başka ve bunlara ek olarak bu idarelerin bağlı veya ilgili bulunduğu bakanlığın teklifi ve Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Dışişleri Bakanlığından önceden izin alınması zorunluluğu getirilmiştir.

Böyle bir düzenleme, bütçe ile ilgili olmayan ve bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemedir.

Bu nedenle, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 26 ncı maddesinin (a) fıkrasının, dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (3) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

7) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 27 ncı Maddesinin Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Kamu idarelerince işletilen sosyal tesisler” başlıklı 27 ncı maddesinde, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince işletilen eğitim ve dinlenme tesisi, misafırhane, kreş, spor tesisi ve benzeri sosyal tesislerin giderlerinin, münhasıran bu tesislerin işletilmesinden elde edilen gelirlerden karşılanacağı, bu yerlerde, merkezi yönetim bütçesi ile döner sermaye ve fonlardan ücret

ödenmek üzere 2006 yılında ilk defa istihdam edilecek yeni personel görevlendirilmeyeceği hükmüne bağlanmıştır.

Görüldüğü üzere bu hüküm ile, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince işletilen sosyal tesislerin giderlerine ilişkin düzenleme yapılmıştır. Böyle bir düzenlemede,

bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemedir. Nitekim, 657 sayılı Kanunun “Memurların sosyal tesis ihtiyaçları” başlıklı 191 inci maddesinde, Devletin memurları için lüzum ve ihtiyaç görülen yerlerde çocuk bakımevi ve sosyal tesisler kurulabileceği belirtildikten sonra “Bunların kuruluş ve işletme esas ve usulleri Devlet Personel Başkanlığı ile Maliye ve Gümrük Bakanlığı’nca birlikte hazırlanacak genel yönetmelikle belirlenir.” Hükmüne yer verilmiştir. Yine, 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 98 inci maddesinde, Türk Silahlı Kuvvetleri personeli için lüzum ve ihtiyaç görülen yerlerde çocuk bakımevleri ve sosyal tesisler kurulabileceği ve bunların kuruluş ve işletme esas ve usullerinin yönetmelikle düzenleneceği hükmüne bağlanmıştır.

Görüldüğü üzere, 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun iptali istenen 27 nci maddesi açıklanan yasa hükümlerini 2006 yılı için değiştiren bir hükümdür.

Diğer taraftan Anayasa Mahkemesinin 21.09.1999 tarih ve E.1999/29, K.1999/36 sayılı kararında, “Bir yasa kuralının bütçeden gider yapmayı ya da bütçeye gelir sağlamayı gerektirir nitelikte bulunması, mutlak biçimde “bütçe ile ilgili hükümlerden” sayılmasına yetmez. Her yasada gidere neden olabilecek değişik türde kurallar bulunabilir” denilmiştir. Bu nedenle iptali istenen hükmün, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince işletilen sosyal tesislerin giderlerine ilişkin düzenlemeyi içermesi de, “bütçe ile ilgili hükümlerden” sayılmasına yetmez.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 27 nci maddesinin, açıklanan ve dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (3) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

8) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 28 inci Maddesinin Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun “Tedavi hizmetlerinin temini” başlıklı iptali istenen 28 inci maddesinde; 5018 sayılı Kanuna ekli (I), (II) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerinin Sağlık Bakanlığından hizmet alımı sözleşmesiyle sağlık hizmeti temin etmesine ilişkin bir düzenleme yapılmış, bu şekilde sağlanacak tedavi hizmetleri ve ödemelerin yapılmasına ilişkin esas ve usûlleri belirleme yetkisi de, müştereken Maliye ve Sağlık bakanlıklarına verilmiştir.

Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarının 5018 sayılı Kanuna ekli (I), (II) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerine nasıl ve ne şekilde sağlık hizmeti

sunacakları konusu, olağan yasalarla düzenlenecek hususlar olduğundan, yapılan düzenlemenin bütçe ile ilgili olmadığı açıktır. Diğer taraftan, bir yasa kuralının bütçeden gider yapmayı yada bütçeye gelir sağlamayı gerektirir nitelikte bulunması, mutlak biçimde “bütçe ile ilgili hükümlerden” sayılmasına yetmeyeceği yukarıda dilekçemizin “Gerekçe” bölümünde (10) numaralı başlık altında etraflıca açıklanmıştır. Bu nedenle, iptali istenen hüküm öncelikle Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırıdır.

Diğer taraftan 28 inci maddenin üçüncü fıkrası ile, sağlanacak tedavi hizmetleri ve ödemelerin yapılmasına ilişkin esas ve usûlleri belirleme konusunda Maliye ve Sağlık bakanlıklarına verilen müştereken belirleme yetkisinin; esas ve usûlleri belirleme bakımından herhangi bir asli düzenleme yapılmadığı için asli düzenleme yetkisi niteliğini taşıdığından kuşku yoktur. Anayasanın 7 nci maddesi asli düzenleme yetkisinin yasama olduğunu ve devredilemeyeceğini, 8 inci maddesi yürütmenin Anayasada gösterilen ayırık haller dışında asli düzenleme yapma yetkisinin bulunmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

Yine, iptali istenen 28 inci maddenin son fıkrası ile, Maliye Bakanına bu maddenin uygulanmasına ilişkin her türlü bütçe işlemini yapma yetkisi verilmiştir. Yürütme organına verilen bu yetki de genel, sınırsız, esasları ve çerçevesi belirsiz bir yetki niteliği taşıdığından Anayasanın 7 nci ve 8 inci maddeleri ile bağdaşmamaktadır.

Bu nedenle, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 28 inci maddesinin, dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (3) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

9) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu Maddesinin Anayasaya Aykırılığı.

06.01.2005 tarih ve 5283 sayılı Bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Ait Sağlık Birimlerinin Sağlık Bakanlığına Devredilmesine Dair Kanunun 4 üncü maddesiyle, Sosyal Sigortalar Kurumuna ait tüm sağlık birimleri; bunlara ilişkin her türlü görev, hak ve yükümlülükler, taşınır, taşınmazlar ve taşıtlarla birlikte, rayiç bedeli karşılığında, Sağlık Bakanlığına devredilmiştir. Bu defa, 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun iptali istenen 29 uncu maddesi ile de, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığının mülkiyetinde bulunan taşınmazlardan;

aa) Sağlık Bakanlığınca sağlık hizmetlerinde kullanılmak üzere ihtiyaç duyulanlar ile,

bb) Maliye Bakanlığınca kiralanmış olanların,

bedelleri anılan Başkanlık bütçesine transfer edilmek üzere Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı bütçesine konulan ödenekten mahsup edilerek Hazine adına tescil ve ilgili bakanlıklara tahsis edilmesi öngörülmüştür. Maddenin son cümlesinde, Hazine adına tescil edilecek bu taşınmazların bedellerinin, Maliye Bakanlığı ve Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı temsilcileri ile ilgisine göre Sağlık Bakanlığı temsilcisinden oluşan komisyon tarafından taşınmazların rayiç bedelleri dikkate alınarak tespit edileceği belirtilmiştir.

4792 Sayılı Kanun ile kurulmuş olan ve 29.07.2003 tarih ve 4958 sayılı Kanunla yeniden yapılandırılan Sosyal Sigortalar Kurumu; sigortalı emekli ve bunların eş ve çocuklarından oluşan 20 milyon vatandaşımızın sosyal güvenliğini sağlayan mali ve idari bakımdan özerk bir kamu tüzel kişisidir. Kurumun gelirleri büyük ölçüde işverenlerin ve bazı sigorta kolları için ayrıca işçi ve hizmetlilerin ödedikleri primlerden oluşmaktadır. Sosyal Sigortaların finansmanı kural olarak primlerle karşılanır; Tüm gelirlerin % 86,53'ünü primler, % 2'sini tahvil gelirleri, % 26'sını kira gelirleri, % 6,19'unu faizler oluşturmaktadır (SSK. 1990 Faaliyet Raporu, 125). Bu nedenle, Sosyal Sigortalar Kurumunun mal varlığının büyük bir bölümünün işçi ve işveren primlerinden elde edilen gelir sayesinde kazanıldığı kuşkusuzdur. Bu mal varlığı üzerindeki her türlü tasarruf yetkisi ise, kurumun en yetkili organı olan yönetim kuruluna aittir (4958 sayılı Kanun m. 22).

Nitekim, Anayasa Mahkemesinin 27.11.1997 tarih ve E.1997/37, K.1997/69 sayılı Kararında da “SSK'nın taşınmaz malları üzerindeki satış yetkisi, bu mallar üzerindeki mülkiyet hakkının doğal sonucudur. Kurum, yedek akçelerini değerlendirmek amacıyla taşınmaz mal satın alabileceği gibi, yine aynı amaçla Yasa'nın belirlediği usul ve esaslara uymak kaydıyla bu malları satabilir.” denilmek suretiyle, Kurumun mal varlığı üzerindeki her türlü tasarruf yetkisinin Kuruma ve dolayısıyla Kurumun en yetkili organı olan yönetim kuruluna ait olduğu vurgulanmıştır (R.G. 15.01.1999, sa. 23584).

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin iptali istenen birinci cümlesi ile getirilen düzenleme, kurumun iradesi dışında mallarının Sağlık Bakanlığına devrini öngörerek yönetim kuruluna ait olan bir karar yetkisini ortadan kaldırmaktadır. Yönetim kurulu, mevcut sistemde, gerek görürse gayrimenkullerini satışa çıkarmaya her zaman yetkilidir. Getirilen düzenleme ise, mülkiyeti işçilere ait olan kurum mallarının, yönetim kurulu yetkisi ve iradesi dışında satışını öngörmektedir.

Anayasa Mahkemesinin 06.10.1993 gün ve E.1993/34, K.1993/33 sayılı Kararındaki “İptal Kararına Katılma Gerekçesi” nde aynen şöyle denilmiştir:

“Sosyal Sigortalar Kurumunun gelirleri kamu kaynaklı gelirlerdir. Kurumun mal varlığı temelde sigortalılardan ve işverenden alınan primlerden oluşmuştur. Kurumun işçi ve işverenden aldığı primler ile diğer gelirleri kanunlarla belirlenmiş ve bu gelirlerin tahsili diğer devlet gelirleri gibi kanunlarla güvence altına alınmıştır. Kurumun mal varlığı yasalarımıza göre devlet malı ve kurumun kendisi de devlet kurumudur.

Sosyal Sigortalar Kurumunun malları diğer devlet mallarından daha değişik niteliktedirler. Devlet, gerek hazine gerekse kamu tüzelkişileri üzerlerinde bulunan mal varlığının mülkiyetinde değişiklikler yapabilir. Bunların mülkiyetini yeniden düzenleyebilir veya hazine üzerinde toplayabilir. Devlet mallarının yönetimi, Anayasal sınırlar içinde hizmet anlayışına ve siyasal takdire göre yasalarda değişik tarzda biçimlenebilir. Ancak, Sosyal Sigortalar Kurumunun mal varlığı tıpkı vakıf mallarda olduğu gibi devletin yönetiminde ve siyasetinde olmasına rağmen devletin (hazine veya diğer kamu tüzelkişileri) mamelekinde değildir. Bunların yasa hükümlerinde devlet malı olarak isimlendirilmeleri ancak üçüncü şahıslara ve yöneticilerine karşı korunmaları yönündendir. Sosyal Sigortalar Kurumunun mallarının herhangi bir yönetim işlemi düzeyini aşan bir tarzda tümüyle hazineye devri mümkün değildir. Anayasamızın 35 inci maddesi mülkiyet hakkını güvence altına almıştır. Mülkiyet hakkının verdiği güvence, özel kişileri karşı devlete koruyuculuk görevi yüklediği gibi, devlete de yasa düzenlemede ve yönetimde mülkiyete saygılı olmayı emretmektedir. Yasama gücü özel mal varlıklarına el atma biçiminde kullanılamaz. SSK malvarlığı geçmişten

geleceğe pek çok kuşağın teminatı ve varlığıdır. Bunların kanun ve KHK hükmü ile devlete devri Anayasanın 35 inci maddesi ile 60 ıncı maddelerine aykırılık oluşturmaz” (R.G. 06.10.1993, sa. 29).

T.C. Emekli Sandığının varlıklarını satma konusunda 4227 sayılı Kanun ile Bakanlar Kuruluna yetki veren düzenleme Anayasa Mahkemesinin 20.05.1997 gün ve E.1997/36, K.1997/52 sayılı kararı ile iptal edilmiştir. Anayasa Mahkemesinin bu kararında aynen şöyle denilmiştir:

“Anayasanın 35 inci maddesi, mülkiyet hakkını Anayasal bir kurum olarak düzenlemekte ve Anayasal güvenceye bağlamaktadır. Bu maddeye göre herkes mülkiyet hakkına sahiptir; bu hak kamu yararı amacıyla yasayla sınırlanabilir ve bu hakkın kullanılması toplum yararına aykırı olamaz. T.C. Emekli Sandığının varlıklarının satılması, kamu mülkiyet konusunda sınırlama getirmektedir. Bu satışa ilişkin usul ve esasların yasa ile düzenlenmesi Anayasanın 35 inci maddesinin gereğidir. Anayasanın 35 inci maddesinin kişiler için öngördüğü güvenceden malik sıfatıyla devletin ve diğer kamu kuruluşlarının yararlanması doğaldır. Çünkü 35 inci maddede, gerçek kişi – tüzel kişi ayırımı yapılmaksızın mülkiyet hakkı “herkes” için öngörülmüştür. Bu maddenin gerekçesinde malik sıfatını taşıyan gerçek ve tüzel kişilerin bu güvenceden yararlanabilecekleri ve onu dermeyeran edebilecekleri açık olarak belirtilmiştir.

Fon birikimi sistemi temeline dayalı olarak kurulan T.C. Emekli Sandığının varlıklarının salt gelir amaçlı olarak “ne pahasına olursa olsun” zihniyetiyle ve Bakanlar Kurulunca belirlenecek usul ve esaslara göre satılması, 4227 Sayılı Yasa'nın 1 inci maddesinin dördüncü fıkrasını Anayasanın 35 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarına aykırı kılmaktadır. Çünkü böyle bir satış işlemine ilişkin usul ve esasların yasa ile belirlenmesi zorunlu olduğu gibi bu yoldan yapılacak satış işleminin toplum yararına uygun olduğunu ileri sürmek de mümkün değildir.”

Bütün bu açıklamalardan da anlaşılacağı üzere, iptali istenen 29 uncu maddenin birinci cümlesindeki düzenleme; Sosyal Sigortalar Kurumunun özel ve özerk tüzelkişiliğini ve mallar ile ilgili tasarruf yetkisinin Yönetim Kuruluna ait olduğu hususunu dikkate almaksızın, bu Kurumun mülkiyetinde bulunan taşınmazlardan Sağlık Bakanlığınca sağlık hizmetlerinde kullanılmak üzere ihtiyaç duyulanlar ile Maliye Bakanlığınca kiralanmış olanların Hazine adına tescilini öngördüğünden Anayasanın 35 inci maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkına aykırı düşmektedir.

Diğer yandan özerk bir tüzelkişi olan Sosyal Sigortalar Kurumunun malları üzerindeki tasarruf yetkisi 4958 sayılı Kanunla Kurumun Yönetim Kuruluna bırakılmış iken, yasa ile yapılan bir düzenleme sonucu bu yetkinin bertaraf edilmesi, Kurumun Tüzelkişiliğine ve özerkliğine ve Anayasanın 123 üncü maddesinin ikinci fıkrasında belirtilmiş olan yerinden yönetim esaslarına aykırıdır. İdarenin, bir özerk hizmet yerinden yönetim tüzelkişisinin organlarına verilmiş olan bir yetkiyi onun yerine geçerek kullanması veya bertaraf etmesi mümkün değildir. Çünkü bu, özerkliğe müdahale anlamına gelir.

Yasama fonksiyonunun bir hizmet yerinden yönetim biriminin organlarına verilmiş olan bir yetkinin aşılması ve bu hizmet yerinden yönetim birimine ait olan mülkiyet hakkına

müdahale için kullanılması ise, açık bir fonksiyon saptırmasıdır. Böyle bir durum da, Anayasanın 2 nci maddesinde ifade edilen hukuk devleti ilkesi ile çelişir.

Diğer taraftan, diğer yasalar ile yapılması gereken ve bütçe ile ilgili olmayan bir düzenleme bütçe yasası ile yapıldığından iptali istenen 29 uncu maddenin birinci cümlesi, Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine de aykırıdır. Şöyle ki;

Anayasa Mahkemesinin müteaddit kararlarında, örneğin 21.09.1999 tarih ve E.1999/29, K.1999/36 sayılı kararında aynen şöyle denilmiştir:

“Anayasanın 87 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkileri yasa koymak, değiştirmek ve kaldırmak yanında bütçe yasa tasarısını görüşmek ve kabul etmek olarak belirtilmiştir. Bütçe yasalarıyla diğer yasalar arasında yapılan bu ayrım karşısında, herhangi bir yasa ile düzenlenmesi gereken bir konunun bütçe yasası ile düzenlenmesine veya herhangi bir yasa da yer alan hükmün bütçe yasaları ile değiştirilmesine ve kaldırılmasına olanak yoktur.

Anayasanın 88 inci ve 89 uncu maddelerinde yasa tasarısı ve tekliflerinin Büyük Millet Meclisi'nce görüşülmesi usul ve esasları ile yayımlanması düzenlenirken, bütçe yasa tasarılarının görüşülme usul ve esasları 162 nci maddede ayrıca belirtilmiştir. Bu maddeye göre, bütçe yasa tasarılarının görüşülmesinde ayrı bir yöntem kabul edilmiş, genel kurulda üyelerin gider artırıcı veya gelir azaltıcı tekliflerde bulunmaları önlenmiştir. Anayasanın 89 uncu maddesinde de, Cumhurbaşkanı'na bütçe yasalarını bir daha görüşülmek üzere TBMM'ne geri gönderme yetkisi tanınmamıştır. Öte yandan, Anayasanın 163 üncü maddesinde, bütçelerde değişiklik yapılabilmesi esasları ayrıca düzenlenmiş, Bakanlar Kurulu'na Kanun Hükmünde Kararname ile bütçede değişiklik yapma yetkisi verilmemiştir.

Anayasada birbirinden tamamen ayrı ve değişik biçimde düzenlenen bu iki yasalaştırma yönteminin doğal sonucu olarak birinin konusuna giren bir işin, ötekiyle ilgili yöntemin uygulanması ile düzenlenmesi, değiştirilmesi veya kaldırılması olanaklı değildir.

Anayasanın 161 inci maddesinin son fıkrasında, “Bütçe kanununa, bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz” denilmekte; gerekçesinde de, bütçe kanunlarına bütçe dışı hüküm konulmaması, mevcut kanunların hükümlerini açıkça veya dolaylı değiştiren veya kaldıran hükümler getirilmemesi ilkelerine Anayasal kuvvet ve hüküm tanındığı belirtilmektedir. Bu nedenle, bir yasa kuralı nasıl aynı nitelikte bir yasa kuralıyla değiştirilebilirse, bütçe yasalarının da aynı yöntemle hazırlanmış ve kabul edilmiş bir bütçe yasası ile değiştirilmesi gerekir. Yasa konusu olabilecek bir kuralı kapsamaması koşuluyla “bütçe ile ilgili hükümler” ifadesi de bütçeyi açıklayıcı, uygulanmasını kolaylaştırıcı nitelikte düzenlemeler olarak değerlendirilmelidir.

Bir yasa kuralının bütçeden gider yapmayı ya da bütçeye gelir sağlamayı gerektirir nitelikte bulunması, mutlak biçimde “bütçe ile ilgili hükümlerden” sayılmasına yetmez. Her yasa da gidere neden olabilecek değişik türde kurallar bulunabilir. Böyle kuralların bulunmasıyla örneğin, yargı, savunma, eğitim, sağlık, tarım, ulaşım ve benzeri kamu hizmeti alanlarına ilişkin yasaların bütçeyle ilgili hükümler içerdiği kabul edilirse, bu konulardaki yasaların değiştirilip kaldırılması için de bütçe yasalarına hükümler koymak yoluna gidilebilir. Oysa, bu tür yasa düzenlemeleri, bütçenin yapılması ve uygulanması yöntemiyle ilişkisi bulunmayan, yasa koyucunun başka amaçla ve bütçe yasalarından tümüyle değişik yöntemlerle gerçekleştirilmesi gereken yasama işlemleridir. 161 inci maddedeki “bütçe ile ilgili hüküm”

ibaresine dayanılarak, gider yada gelirle ilgili bir konuyu olağan bir yasa yerine bütçe yasası ile düzenlemek, Anayasanın 88 inci ve 89 uncu maddelerini bu tür yasalar bakımından uygulanamaz duruma düşürür.

Anayasanın 161 inci ve 162 nci maddelerinin getiriliş amacı, bütçe yasalarında yıllık bütçe kavramı dışındaki konulara yer vermemek, böylece bütçe yasalarını ilgisiz kurallardan uzak tutarak kendi yapısı içinde bütünleştirmektir.

Bilindiği gibi bütçe; devletin ve ona bağlı kamu kurumların kamu gelirlerini toplamasına ve kamu harcamaları yapmasına belli bir süre için izin veren bir kanundur ve bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz.”

Anayasanın açık hükümlerine ve Anayasa Mahkemesinin yukarıda açıklanan yerleşmiş ve istikrar kazanmış bu kararlarına karşın, iptali istenen hüküm ile bütçede düzenlenmemesi gereken bir konu düzenlenmiştir.

Açıklanan nedenlerle, 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 29 uncu maddesinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 35 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu, 123 üncü ve 161 inci maddelerine aykırı olduğu için, iptal edilmesi gerekmektedir.

10) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 31 inci Maddesinin (c) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 31 inci maddesinin (c) fıkrası; SSK, Bağ – Kur ve yeşil kart kapsamında bulunanların Sağlık Bakanlığına bağlı tüm sağlık kurum ve kuruluşlarından 31.12.2005 tarihine kadar alınan tedavi hizmetlerinden bedeli ödenmemiş olanların tamamının, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla silinmesini öngörmektedir.

3816 sayılı Ödeme Gücü Olmayan Vatandaşların Tedavi Giderlerinin Yeşil Kart Verilerek Devlet Tarafından Karşılanması Hakkında Kanun'un bazı maddelerini değiştiren 5222 sayılı Kanun 21.07.2004 tarih ve 25529 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. 5222 sayılı Kanun'a göre Yeşil Kart hamili kimselerin ayakta tedavi kapsamında görecekleri muayene, tetkik, tahlil, pansuman, diş çekimi, diş protez, gözlük hizmetleri ve ilaç bedelleri de Kanun kapsamına dahil edilmiştir. Böylece yatarak tedavi giderleri yanında ayakta tedavi giderlerinin de ödenmesi mümkün hale gelmiştir. 3816 sayılı Kanunun 9 uncu maddesine göre yataklı tedavi kurumları bu Kanun kapsamına giren kişilere verdikleri sağlık hizmetlerinin ücret ve bedellerini Sağlık Bakanlığına fatura ederler. Ödeme, Sağlık Bakanlığınca gerçekleştirilir.

Öte yandan, 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun Ek Madde 11'ine ve 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu'nun Ek Madde 1'ine göre, bu Kanuna göre sağlık sigortası yardımlarından yararlananların sağlık hizmeti; Sağlık Bakanlığı, Sosyal Sigortalar Kurumu, mahalli idareler, üniversiteler, kamu iktisadi teşebbüslerine ait sağlık tesisleri ile gerçek ve tüzel kişilerden satın alınmak suretiyle yürütülmektedir.

Sosyal Sigortalar Kurumuna ait sağlık tesisleri ise, 5283 sayılı yasa gereği 18.02.2005 tarihi itibariyle Sağlık Bakanlığına devredilmiştir. Bu tarihten itibaren Sosyal

Sigortalar Kurumunun sigortalı, emekli ve hak sahiplerinin tedavileri Sağlık Bakanlığına ait Tırkiye geneline yaygın sağlık tesislerinde yapılmaktadır. Sağlık Bakanlığına ait sağlık tesislerinin tedavi faturaları bedellerinin SSK'nın il mşdşrlşkleri tarafından ilgili saymanlığa şdenmesi gerekmektedir.

Yani, kısaca ifade etmek gerekirse; SSK, Bağ – Kur ve yeşil kart kapsamında bulunanların tedavi bedelleri, yşkşmlş kurumlar tarafından tedavinin yapıldığı sağlık kurumuna şdenmektedir.

SSK, Bağ-Kur ve yeşil kart kapsamında bulunanlar işin alacaklı durumdaki devlet hastanelerine daha çok şdenek yetersizliği yşzşnden şdeme yapılamamaktadır. Alacaklarının zamanında tahsil edilememesi yşzşnden devlet hastaneleri zor duruma dşşmşş iken, bu kez bştşe yasına konulan hşkşmle bu alacaklar tşmden silinmektedir.

TBMM Genel Kurulu'ndaki tartışmalar sırasında silinecek olan alacak tutarının 3.5 katrilyon T.L. civarında olduğu dile getirilmiştir. Bu miktardaki alacağın silinmesi, devlet hastanelerini iş yapamaz hale getirecektir.

Hşkşmet, sağlık hizmetlerini şzelleştirmek amacıyla devlet hastanelerini iş yapamaz hale getirmek istemektedir. Hşkşmet hastanelerin tedavi giderleri fiyatlarını dşşşk tespit ederek hastanelerin gelirlerini geşmiş yıllara gşre zaten şnemli şlşe azaltmıştı.

Ancak bunun yeterli olmadığı gşrşlmşş olmalı ki, devlet hastanelerini mali aşıdan şkertmek işin bunların SSK, Bağ-Kur ve yeşil kartlıların tedavi giderlerinden kaynaklanan alacaklarının silinmesi yolu seşilmiştir.

Ayrıca SSK, Bağ-Kur ve yeşil kartlıların tedavi giderlerinden kaynaklanan alacaklarının silinmesi bştşenin şeffaflığı ile doğrudan ilgilidir. şşnkş, bu alacakların silinmesiyle o bştşe yılı içinde gerşekeşen gider tutarı, olması gerekenden daha az gşsterilmiş olacaktır.

şzetle ifade etmek gerekirse, devlet hastanelerinin SSK, Bağ-Kur ve yeşil kartlıların tedavi giderlerinden kaynaklanan alacaklarının silinmesiyle; bir yandan sağlık hizmetleri, kamu hizmeti olarak sunulamaz hale gelecek ve sağlık hizmetlerinin şzelleştirilmesinin yolu aşılacak, diğer yandan bştşenin şeffaflığı ilkesine aykırı olarak bştşe yılı içinde gerşekeşen giderlerin tutarları geşeğinden daha dşşşk gşsterilmiş olacaktır.

Gerek bştşenin şeffaflığı ilkesinin şiğnenmesinde, gerek sağlık hizmetlerinin kamu hizmeti olarak sunulamaz hale getirilmesinde kamu yararı yoktur.

Anayasa Mahkemesi, E.1985/1, K.1986/4, sayılı Kararında: “Yasa koyucuya verilen dşenleme yetkisi, hiçbir şekilde kamu yararını ortadan kaldıracak veya engelleyecek... biçimde kullanılamaz” demektedir. Anayasa Mahkemesi, kamu yararı kavramını hukuk

devletinin tanımına giren unsurlardan birisi olarak nitelemekte ve yasa yapımını kamu yararına bağlamaktadır.

Anayasa Mahkemesi hukuk devletini şöyle tanımlamaktadır: “Hukuk devleti, her eylem ve işlemi hukuka uygun, insan haklarına saygı gösteren, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayıp yargı denetimine açık olan, yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ve Anayasa bulunduğu bilincinden uzaklaştığında geçersiz kalacağını bilen devlettir.”

Yasal düzenlemelerin genel amacının kamu yararını gerçekleştirmek olduğu göz önünde bulundurulduğunda, 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 31 inci maddesinin (c) fıkrasının Anayasal ilkelere, kamu hizmetinin gereklerine ve kamu yararına uygun düştüğünü söylemek olanaksızdır. Bu nedenle söz konusu hüküm, “hukuk devleti” ilkesine ve dolayısıyla Anayasanın 2 nci maddesine aykırı düşmektedir.

Öte yandan, herhangi bir yasa ile düzenlenmesi gereken bir konunun bütçe yasası ile düzenlenmesi veya herhangi bir yasada yer alan hükmün bütçe yasaları ile değiştirilmesi ve kaldırılması olanaksızdır. Anayasanın 161 inci maddesinin getiriliş amacı, bütçe yasalarında, bütçe kavramı dışındaki konulara yer vermemek böylece bütçe yasalarını bütçeyle ilgili olmayan kurallardan uzak tutmaktır.

Anayasanın 87 nci maddesinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkileri belirtilirken bütçe yasa tasarısını görüşmek ve kabul etmek dışında diğer yasaları koymak, değiştirmek ve kaldırmak biçiminde bir ayırım yapılarak bütçe yasaları öteki yasalardan ayrı tutulmuştur.

Anayasanın 88 inci ve 89 uncu maddelerinde yasaların Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde teklif, görüşme usul ve esasları ile yayımlanması düzenlenirken bütçe yasalarının görüşme usul ve esasları 162 nci maddede ayrıca belirtilmiştir. Bu maddeye göre bütçe yasa tasarılarının görüşülmesinde ayrı bir yöntem kabul edilmiş, genel kurulda üyelerin gider arttırıcı veya gelir azaltıcı tekliflerde bulunmaları önlenmiş ve Anayasanın 89 uncu maddesiyle de Cumhurbaşkanı'na bütçe yasalarını bir daha görüşülmek üzere TBMM'ne geri gönderme yetkisi tanınmamıştır. Öte yandan Anayasanın 163 üncü maddesinde bütçelerde değişiklik yapılabilmesi esasları ayrıca düzenlenmiş Bakanlar Kurulu'na kanun hükmünde kararname ile bütçede değişiklik yapma yetkisi verilmemiştir.

Anayasada birbirinden tamamen ayrı ve değişik olarak düzenlenen bu iki yasalaştırma yönteminin doğal sonucu olarak, birisinin konusuna giren bir işin, öteki yöntemle düzenlemesi, değiştirilmesi veya kaldırılmasının olanaksızlığı ortaya çıkmaktadır.

Anayasanın 161 inci maddesinin son fıkrasına göre: Bütçe kanununa, bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz. Anayasa Mahkemesi E.2003/41, K.2004/4 sayılı Kararında: “Maddenin gerekçesinde de belirtildiği gibi, bütçe yasaları öteki yasalardan ayrı olması sebebiyle bir yasa kuralı nasıl aynı nitelikte bir yasa kuralıyla değiştirilebilirse bütçe yasaları da aynı biçimde hazırlanmış ve kabul edilmiş bir bütçe yasası ile değiştirilebilir. Yasa konusu olabilecek bir kuralı kapsamaması koşuluyla “bütçe ile ilgili hükümler” ifadesi de

bütçeyi açıklayıcı, uygulanmasını kolaylaştırıcı nitelikte düzenlemeler olarak değerlendirilmelidir” demektedir.

Anayasa Mahkemesinin bir çok kararında belirttiği gibi, “bir yasa kuralının bütçeden harcamayı ya da bütçeye gelir sağlamayı gerektirir nitelikte bulunması, mutlak biçimde bütçe ile ilgili hükümlerden sayılmasına yetmez. Her yasada değişik türde gidere neden olabilecek kurallar bulunabilir. Böyle kuralların bulunmasıyla örneğin eğitim, savunma, sağlık, yargı, tarım, ulaşım ve benzeri kamu hizmeti alanlarına ilişkin yasaların bütçeyle ilgili hükümler içerdiği kabul edilirse, bu konulardaki yasaların değiştirilip kaldırılması için de bütçe yasalarına hükümler koymak yoluna gidilebilir. Oysa, bu tür yasa düzenlemeleri, bütçenin yapılması ve uygulanması yöntemiyle ilişkisi bulunmayan, Yasa koyucunun başka amaçla ve bütçeninkinden tümüyle değişik yöntemlerle gerçekleştirmesi gereken yasama işlemleridir. Bütçe ile ilgili hüküm sözcüklerine dayanılarak, gider yada gelirle ilgili bir konuyu olağan bir yasa yerine bütçe yasası ile düzenlemek Anayasanın 88 inci ve 89 uncu maddelerini bu tür yasalar yönünden uygulanamaz duruma düşürür.”

Yani, 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 31 inci maddesinin (c) fıkrasında, ilgili yasalarda düzenlenmesi gereken borçların silinmesine ilişkin kurallara yer verilerek; Anayasanın 87 nci maddesinde öngörülen ayırım göz ardı edilmiş, 88 inci ve 89 uncu maddeleri işlemez duruma getirilerek, 161 inci ve 162 nci maddesinde öngörülen bütçe kurallarına aykırı düzenleme yapılmıştır. Ayrıca, 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 31 inci maddesinin (c) fıkrası, kamu hizmetinin gereklerine ve kamu yararına aykırı olduğundan, getirilen düzenleme Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddelerine de aykırıdır.

Diğer taraftan 31 inci maddenin iptali istenen (c) fıkrasının son cümlesi ile; Sağlık Bakanlığına bağlı tüm sağlık kurum ve kuruluşlarından 31.12.2005 tarihine kadar alınan tedavi hizmetlerinden bedeli ödenmemiş olanların tamamının terkin edilmesiyle ilgili gerekli düzenleyici işlemleri yapma konusunda Maliye Bakanına yetki verilmiştir.

Maliye Bakanına verilen düzenleme yetkisinin, söz konusu terkin işlemlerine ilişkin esas ve usulleri belirleme bakımından herhangi bir asli düzenleme yapılmadığı için

asli düzenleme yetkisi niteliğini taşıdığına kuşku yoktur. Anayasanın 7 nci maddesi asli düzenleme yetkisinin yasama olduğunu ve devredilemeyeceğini, 8 inci maddesi yürütmenin Anayasada gösterilen ayrık haller dışında asli düzenleme yapma yetkisinin bulunmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

Bu nedenle, yürütme organına verilen bu yetki de genel, sınırsız, esasları ve çerçevesi belirsiz bir yetki niteliği taşıdığından Anayasanın 7 nci ve 8 inci maddeleri, Anayasadan kökenlenmediği için de Anayasanın 6 ncı maddesi ile bağdaşmamaktadır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 31 inci maddesinin (c) fıkrası, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olup, iptali gerekir.

11) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (a) Fıkrasının (6) Numaralı Bendinin Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (a) fıkrasının (6) numaralı bendi ile; 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol

Kanununun yürürlükteki kurallarının uygulanmasının, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü il müdürlükleri için bir mali yıl içinde olsa kısıtlanıp ertelendiği görülecektir.

5018 sayılı Kanunun “Kapsam” başlıklı 2 nci maddesinde, “Bu Kanun, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri, sosyal güvenlik kurumları ve mahallî idarelerden oluşan genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin malî yönetim ve kontrolünü kapsar.” denilmiş, 3 üncü maddesinin (b) bendinde de, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bu Kanuna ekli (I), (II) ve (III) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerini ifade edeceği açıklanmıştır.

5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelin “Özel Bütçeli Diğer İdareler” bölümünün (8) numaralı sırasında Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne yer verilmiştir. Bu nedenle, adı geçen genel müdürlüğün 5018 sayılı Kanun kapsamında bulunduğu ve anılan Kanun hükümlerinin bu genel müdürlük hakkında da uygulanacağı kuşkusuzdur. İptali istenen hüküm ile, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun yürürlükteki kurallarının Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü il müdürlükleri için 2006 yılında uygulanmayacağı hükme bağlanmıştır.

5018 sayılı Kanunun amacı 1 inci maddesinde, “... kalkınma planları ve programlarda yer alan politika ve hedefler doğrultusunda kamu kaynaklarının etkili, ekonomik ve verimli bir şekilde elde edilmesi ve kullanılmasını, hesap verebilirliği ve malî saydamlığı sağlamak üzere, kamu malî yönetiminin yapısını ve işleyişini, kamu bütçelerinin hazırlanmasını, uygulanmasını, tüm malî işlemlerin muhasebeleştirilmesini, raporlanmasını ve malî kontrolü” düzenlemek olarak açıklanmıştır. Bu hükümden de anlaşılabacağı üzere,

5018 sayılı Kanun sadece kamu bütçelerinin hazırlanmasını ve uygulanmasını düzenleyen bir kanun olmayıp bütçe yasalarından farklı olarak Anayasada birbirinden tamamen ayrı ve değişik biçimde düzenlenen yasalastırma yöntemine tabidir. Bu nedenle iptali istenen hüküm, bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci ve 88 inci maddelerine aykırı düşmektedir.

Anayasa Mahkemesinin 07.10.1996 tarih ve E.1996/23, K.1996/36 sayılı kararında aynen şöyle denilmiştir:

“Yasaların yürürlükteki kurullarının bir mali yıl içinde olsa kısıtlanması veya ertelenmesi ancak aynı yöntemlerle yürürlüğe konulacak yasalarla mümkün olabilir. Bütçeyle ilgisi olmayan bu konunun bütçe yasalarıyla düzenlenmesine olanak yoktur. Belirtilen nedenle Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olan (e) bendinin iptali gerekir (R.G. 08.06.2002, sa. 24779).”

Anayasa Mahkemesinin bu kararında belirtildiği gibi 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (a) fıkrasının (6) numaralı fıkrasında, bütçe ile ilgili olmayan bir düzenleme yapılarak, Anayasanın 161 inci maddesine de aykırı bir durum yaratılmıştır.

Anayasanın herhangi bir hükmüne aykırı düzenlemenin hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkeleri ve dolayısı ile Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddeleri ile çelişeceği de açıktır.

Açıklanan nedenlerle, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (a) fıkrasının (6) numaralı bendinin, bütçe dışındaki yasalarla yapılması gereken bir düzenlemeyi Bütçe Yasası ile yapması nedeniyle Anayasanın 87 nci, 88

inci ve 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

12) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (a) Fıkrasının (7) Numaralı Bendinin Anayasaya Aykırılığı.

5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (a) fıkrasının (7) numaralı bendi ile, 19.06.1994 tarihli ve 540 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesinin (12) numaralı fıkrasında yer alan “ve istihdam edileceği alanla ilgili en az üç yıllık iş tecrübesine sahip” ibaresi,” nin uygulanmasının bir mali yıl içinde olsa kısıtlanıp ertelendiği görülecektir.

540 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, Devlet Planlama Teşkilatının kurulmasına, teşkilat ve görevlerine dair esasları düzenleyen bir kanun hükmünde kararnamedir.

Anayasanın 87 nci maddesinde, Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri, kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak; Bakanlar Kurulunu ve bakanları denetlemek; Bakanlar Kuruluna belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek; bütçe ve kesin hesap kanun tasarılarını görüşmek ve kabul etmek olarak belirtilmiştir. Bütçe yasalarıyla diğer yasalar ve kanun hükmünde kararname çıkarma arasında yapılan bu ayrım karşısında, olağan bir yasa ile düzenlenmesi gereken bir konunun bütçe yasası ile düzenlenmesine veya herhangi bir yasa da yer alan hükmün bütçe yasaları ile değiştirilmesine ve kaldırılmasına olanak yoktur.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin, olağan bir yasa ile yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasası ile yaptığı için, dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (3) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine, bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine, yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkelerine, dolayısı ile Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddelerine aykırı olan (a) fıkrasının (7) numaralı bendinin iptal edilmesi gerekmektedir.

13) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (b) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (b) fıkrasında, 05.05.1983 tarihli ve 2821 sayılı Kanuna göre kurulmuş olan Kamu İşveren Sendikalarına, genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile özel bütçeli idareler tarafından işveren sıfatıyla ödenecek aidatlar hakkında anılan Kanunun 7 nci maddesinin (11) numaralı bendi ile 23 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının uygulanmasının bir mali yıl içinde olsa kısıtlanıp ertelendiği görülecektir.

2821 sayılı Sendikalar Kanunun 7 nci maddesinin (11) numaralı bendi ile, sendika ve konfederasyonların tüzüklerinde “üye aidatlarının tespit şekil ve usulü” nün belirtilmesinin zorunlu olduğu hükme bağlanmış; 23 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında da “İşveren sendikasına işverenin ödeyeceği aylık üyelik aidatı tutarı, işyerinde işçilere ödediği bir günlük çıplak ücretleri toplamını geçemez. Sendika tüzüklerine, üyelik aidatı dışında, üyelere başka bir aidat alınacağına ilişkin hükümler konamaz.” denilmiştir.

Görüleceği üzere, 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunun iptali istenen hükmü ile 2006 yılında uygulanmayacağı belirtilen söz konusu hükümlerin, bütçeyi açıklayıcı, uygulanmasını kolaylaştırıcı nitelikte düzenlemeler olarak değerlendirilmesi mümkün değildir.

Bu nedenle, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin, olağan bir yasa ile yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasası ile yaptığı için, 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin, yasa ile yasa ile yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasası ile yaptığı için, Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine, bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine, yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkelerine, dolayısı ile Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddelerine aykırı olan (e) fıkrasının iptal edilmesi gerekmektedir.

14) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (c) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (c) fıkrasında, 05.04.1983 tarihli ve 2813 sayılı Kanuna göre cep telefonu faturalı abonelerinin (ön ödemeli cep telefonu aboneleri hariç olmak üzere) ödemek zorunda oldukları ruhsatname ve yıllık kullanım ücretlerinin, 2006 yılında işletmecinin sistemine abone olunan ay itibarıyla geriye kalan aylar için yıl sonuna kadar eşit taksitlere bölünerek alınması öngörülmüştür.

2813 sayılı Telsiz Kanununun başlıklı 7 nci maddesinin 29.01.2000 gün ve 4502 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi ile değişik (h) fıkrasında “Telekomünikasyon hizmetlerinden ve altyapısından yararlanacak kullanıcılara ve telekomünikasyon şebekeleri arasındaki ara bağlantılar bakımından diğer işletmecilere uygulanacak ücret tarifelerine ve sözleşme hükümlerine ve teknik hususlara ilişkin genel kriterleri ve görev alanına giren diğer konularda uygulama usul ve esaslarını belirlemek, tarifeleri incelemek, değerlendirmek, gerekenleri onaylamak ve bunların uygulanmasını izlemek,” Telekomünikasyon Kurumunun Görevleri arasında sayılmış, “Ücret Tarifeleri” başlıklı 27 nci maddesinin üçüncü fıkrasında da, Kanuna ekli ücret tarifesinde gösterilen “Bu ücretlerin tahsili genel hükümlere tabidir.” denilmiştir.

Görüldüğü üzere iptali istenen hüküm ile, 2813 sayılı Telsiz Kanununun yukarıda açıklanan hükümlerinde değişiklik yapılmaktadır.

Bu nedenle 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin, yasa ile yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasası ile yaptığı için, dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (3) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine, bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine, yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkelerine, dolayısı ile Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddelerine aykırı olan (c) fıkrasının iptal edilmesi gerekmektedir.

15) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (f) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (f) fıkrası ile, 17.09.2004 tarihli ve 5234 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin birinci fıkrasının “(ilaç ve tıbbi sarf malzemesi hasılatının % 5’i” şeklinde olan parantez içi hükmü “ilaç, kan ve kan bileşenleri ile tıbbî sarf malzemesi hasılatının yüzde 5’i” şeklinde değiştirilmektedir.

5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin, yasa ile yasa ile yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasası ile yaptığı için, dilekçemizin yukarıda “Gerekçe” bölümünde (9) numaralı başlığı altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine, bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine, yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkelerine, dolayısı ile Anayasanın 2 nci ve 11 inci maddelerine aykırı olan (f) fıkrasının iptal edilmesi gerekmektedir.

16) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (j) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (j) fıkrası ile, 08.06.1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun geçici 171 inci maddesinin ikinci fıkrasının “Fazla çalışmanın süresi, ücreti ve fazla çalışmanın yaptırılması ile ilgili diğer hususlar T.C. Emekli Sandığı Yönetim Kurulunun önerisi üzerine Maliye Bakanlığınca tespit edilir.” şeklinde uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununun geçici 171 inci maddesinin ikinci fıkrası şöyledir:

“Fazla çalışmanın süresi, yapılma şekli ve ücret esası T.C. Emekli Sandığı Müdürler Kurulu Kararı ve Maliye Bakanlığının önerisi üzerine Bakanlar Kurulunca tespit edilir.”

5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin iptali istenen (j) fıkrası ile 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununun geçici 171 inci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmekte, bu maddenin birinci fıkrası uyarınca T.C. Emekli Sandığı personeline ödenecek fazla çalışmanın süresi, ücreti ve fazla çalışmanın yaptırılması ile ilgili diğer hususların tespiti yetkisi Bakanlar Kurulu yerine Maliye Bakanlığına verilmektedir.

Bu nedenle, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin iptali istenen (j) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda açıklanan “Gerekçe” bölümünde (9) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

17) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (k) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (k) fıkrası ile, 26.05.2005 tarihli ve 5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanununun 15 inci maddesinin (a) bendinin “Birlik üyelerinin, birliğin kuruluş ve faaliyet giderlerine katılma payları (Birliğe dahil il özel idarelerinin katılma payları bütçe gelirlerinin binde 5’ini aşamaz.)” şeklinde uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanununun “Birliğin gelirleri” başlıklı 15 inci maddesinin (a) bendi “a) Birlik üyelerinin, birliğin kuruluş ve faaliyet giderlerine katılma payları.” şeklinde olup bu Kanunun “Birlik tüzüğü” başlığını taşıyan 5 inci maddesinin (h) bendinde de “Birlik üyelerinin, birliğin kuruluş ve faaliyet giderlerine katılma payları ve bu payların tespit yöntemi”, birlik tüzüğünde bulunması zorunlu hususlar arasında gösterilmiştir.

Görüldüğü üzere, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin iptali istenen (k) fıkrası ile; birlik üyelerinin, birliğin kuruluş ve faaliyet giderlerine katılma payları ve bu payların tespit yöntemine, birliğe dahil il özel idarelerinin katılma payları açısından bir sınırlama getirilmekte ve dolayısıyla 5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanununun söz konusu hükümleri değiştirilmektedir.

Bu nedenle, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin iptali istenen (k) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda açıklanan “Gerekçe” bölümünde (9) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

18) 27.12.2005 Tarih ve 5437 Sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci Maddesinin (m) Fıkrasının Anayasaya Aykırılığı.

27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (m) fıkrasında, 12.10.2004 tarihinden önce inşaat ruhsatı alınmış ve yapılmış olup, kullanma izni verilmeyen ve alınmayan yapılara; yol, elektrik, su, telefon, kanalizasyon, doğal gaz gibi alt yapı hizmetlerinden birinin veya birkaçının götürüldüğünün belgelenmesi halinde, ilgili yönetmelikler doğrultusunda fenni gereklerin yerine getirilmiş olması ve bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren başvurulması üzerine, kullanma izni alınıncaya kadar geçici olarak su ve/veya elektrik bağlanabileceği, bu kapsamda su ve/veya elektrik bağlanmasının herhangi bir kazanılmış hak teşkil etmeyeceği hükme bağlanmıştır.

08.01.2002 tarih ve 4736 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile, 03.05.1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununa eklenen geçici 10 uncu madde hükmü şöyledir:

“Geçici Madde 10.- Kullanma izni verilmeyen ve alınmayan yapılara belediyelerce yol, su, kanalizasyon, doğalgaz gibi alt yapı hizmetlerinin birinin veya birkaçının götürüldüğünün belgelenmesi halinde ilgili yönetmelikler doğrultusunda fenni gereklerin yerine getirilmiş olması ve bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren altı ay içerisinde başvurulması üzerine kullanma izni alınıncaya kadar geçici olarak elektrik, su ve/veya telefon bağlanabilir.

Bu madde kapsamında elektrik, su ve/veya telefon bağlanması herhangi bir kazanılmış hak teşkil etmez.”

Görüldüğü üzere, 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin (m) fıkrası hükmü ile, 3194 sayılı İmar Kanununun geçici 10 uncu maddesi hükmü değiştirilmektedir. Bütçeyle ilgisi olmayan bu konunun bütçe yasalarıyla düzenlenmesine olanak yoktur. Bu nedenle 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin iptali istenen (m) fıkrasının Anayasanın 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı düştüğü açıktır.

12 Ekim 2004 tarihinden önce yapılmış kaçak yapılara kamu hizmeti götürülmesini öngören böyle bir düzenlemede; kaçak yapıyı yapanların kamu hizmetlerinden yararlandırılmayarak kaçak yapı yapılmasının önüne geçilmesi yönündeki kararlılığa zarar verdiğinden, kaçak yapı yapımını dolaylı olarak besleyen ve teşvik eden niteliğiyle de çok önemli sakıncalar taşımakta olduğundan “kamu yararı” da bulunmamaktadır. Anayasa Mahkemesi kararlarında vurgulandığı üzere, hukuk devletinin vazgeçilmez öğeleri içinde yer alan yasaların kamu yararına dayanması ilkesiyle bütün kamusal girişimlerin temelinde bulunması doğal olan kamu yararı düşüncesinin yasalara egemen olması zorunludur. Günümüzde “kamu yararı” kavramı yanında; “toplum yararı” “ortak çıkar”, “genel yarar” gibi birbirinin yerine kullanılan kavramlarla anlatılmak istenen; tümünün “bireysel çıkar” dan farklı onun, üstünde ya da dışında ortak bir yararın amaçlanmasıdır (Anym., T. 21.10.1992, E.92/13, K.92/50). Bu durumda iptali istenen düzenlemenin, Anayasanın 2 nci maddesinde belirtilen “Hukuk Devleti” ilkesiyle bağdaşmadığı kuşkusuzdur.

Bu nedenle, 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 32 nci maddesinin iptali istenen (m) fıkrası, diğer yasalarla yapılması gereken değişiklikleri bütçe yasasıyla yaptığı için dilekçemizin yukarıda açıklanan “Gerekçe” bölümünde (9) numaralı başlık altında etraflıca belirtilen nedenlerle Anayasanın 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine; bu değişiklikler bütçe ile ilgili olmadığı için Anayasanın 161 inci maddesine; yasama erki Anayasaya aykırı biçimde kullanıldığı ve kamu yararı bulunmadığı için 11 inci maddesindeki Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesi ile 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

IV. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

Dava dilekçemizde iptali ve iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün durdurulması istenen hükümler, bütçe ile ilgili olmayan hususları düzenlemektedirler. Halbuki Anayasanın 161 inci maddesi bütçe kanunlarında bütçe ile ilgili olmayan hususların yer alamayacağını bildirmektedir. Anayasa Mahkemesinin de bu nedenle, bütçe kanunlarında yer alan bütçeyle ilgisiz hükümler hakkında verdiği sayısız iptal kararı vardır. Anayasanın 153 üncü maddesi Anayasa Mahkemesi Kararlarının yasama, yargı ve yürütme organlarıyla idare makamlarını bağlayacağını amir bulunmaktadır. Anayasa Mahkemesinin, gerek Anayasanın bu maddesi gerek 161 inci ve 162 nci maddelerinde yer alan kuralları çerçevesinde bütçe kanunlarına konulan ve fakat bütçe ile ilgisi bulunmayan hükümleri bir çok defa iptal etmiş olmasına karşın, kanun koyucunun (yasama organının) tıpkı 2005 Mali Yılı Bütçe Kanununun iptalini ve yürürlüğünün durdurulmasını istediğimiz hükümlerinde olduğu gibi, bu kararlara uymadığı görülmektedir. O halde Anayasanın 153 üncü maddesindeki kural, askıya alınmış olmaktadır.

Bir hukuk devletinde böyle bir duruma seyirci kalınmaması tabii olup, Anayasal düzenin en kısa sürede iptalini ve yürürlüğünün durdurulmasını istediğimiz hukuka aykırı bu tür kurallardan arındırılması, hukuk devleti sayılmanın da bir gereğidir. Anayasaya aykırılığın

ısrarla sürdürülmesinin, bir hukuk devletinde sübjektif yararların üstünde, özenle korunması gereken hukukun üstünlüğü ilkesini de zedeleyeceği kuşkusuzdur.

Diğer taraftan iptali istenen bir kısım hükümler de, yasama yetkisinin devredilmezliği ilkesine aykırı olarak yürütme organına genel, sınırsız, esasları ve çerçevesi belirsiz bir düzenleme yetkisi vermektedir.

Anayasaya aykırı oldukları gerekçemizde gösterilen hükümlerin uygulanması halinde ortaya çıkacak ve giderilmesi olanaksız durum ve zararların önlenmesi, hukukun ve Anayasanın üstünlüğünün korunabilmesi için, bu hükümlerin yürürlüklerinin iptal davası sonuçlanıncaya kadar durdurulması gerekmektedir.

V. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun;

1) 10 uncu maddesinin (a) fıkrasının (3) numaralı bendinin, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci ve 11 inci maddelerine aykırı olduğundan,

2) 10 uncu maddesinin (b) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 7 nci, 8 inci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

3) 13 üncü maddesinin (d) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci ve 11 inci maddelerine aykırı olduğundan,

4) 27.12.2005 tarih ve 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun 16 ncı maddesinin (a) fıkrasının 1, 3, 5, 6 ve 7 nci bentlerinin Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 89 uncu maddelerine; ayrıca bu fıkranın 3, 5 ve 6 ncı bentlerinin Anayasanın 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddelerine aykırı olduğundan,

5) 23 üncü maddesinin (a) fıkrasının 1, 3, 4, 5, 6 ve 7 nci bentleri ile (b) ve (c) fıkralarının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

6) 26 ncı maddesinin (a) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

7) 27 nci maddesinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

8) 28 inci maddesinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan, ayrıca bu maddenin üçüncü ve son fıkralarının Anayasanın 6 ncı, 7 nci ve 8 inci maddelerine aykırı olduğundan,

9) 29 uncu maddesinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 35 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu, 123 üncü ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

10) 31 inci maddesinin (c) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

11) 32 nci maddesinin (a) fıkrasının (6) numaralı bendinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

12) 32 nci maddesinin (a) fıkrasının (7) numaralı bendinin, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

13) 32 nci maddesinin (b) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

14) 32 nci maddesinin (c) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

15) 32 nci maddesinin (f) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

16) 32 nci maddesinin (j) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

17) 32 nci maddesinin (k) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

18) 32 nci maddesinin (m) fıkrasının, Anayasanın 2 nci, 11 inci, 87 nci, 88 inci, 89 uncu ve 161 inci maddelerine aykırı olduğundan,

iptallerine ve iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.””